VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (virspalāta)

2010. gada 7. septembrī*

Lieta T-532/08

Norilsk Nickel Harjavalta Oy, Espo [*Espoo*] (Somija),

Umicore SA/NV, Brisele (Beļģija),

ko pārstāv K. Nordlandere [*K. Nordlander*], advokāte,

prasītājas,

ko atbalsta

Nickel Institute, Toronto (Kanāda), ko pārstāv K. Nordlandere, advokāte, D. Andersons [*D. Anderson*], *QC*, S. Kinsella [*S. Kinsella*] un H. Pīrsons [*H. Pearson*], *solicitors*,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv P. Olivjē [*P. Olivier*] un D. Kukovecs [*D. Kukovec*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko pārstāv B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*], pārstāve,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību daļēji atcelt, pirmkārt, Komisijas 2008. gada 21. augusta Direktīvu 2008/58/EK, ar ko 30. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakošanu un marķēšanu, lai to pielāgotu tehnikas attīstībai (OV L 246, 1. lpp.), un, otrkārt, Komisijas

2009. gada 10. augusta Regulu (EK) Nr. 790/2009 par grozījumiem, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu (OV L 235, 1. lpp.), ciktāl šie akti groza dažu niķeļa karbonāta savienojumu klasifikāciju.

VISPĀRĒJĀ TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši J. Azizi [*J. Azizi*] (referents), A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], M. Vilars [*M. Vilaras*], N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*], O. Cūcs [*O. Czúcz*], I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*], I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], E. Kremona [*E. Cremona*], I. Labucka, S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*] un K. O'Higinss [*K. O'Higgins*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar šo prasību prasītājas *Norilsk Nickel Harjavalta Oy* (agrāk — *OMG Harjavalta Oy*, turpmāk tekstā — "*Norilsk Nickel*") un *Umicore SA/NV* apstrīd likumību noteiktu niķeļa karbonāta savienojumu klasifikācijai par bīstamām vielām (turpmāk tekstā — "apstrīdētās klasifikācijas"), kas sākotnēji bija ietverta Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīvas 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakošanu un marķēšanu (OV L 196, 1. lpp.) I pielikumā un pēc tam tika ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra

Regulas (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 1. lpp.), VI pielikumā.

2 Apstrīdētās klasifikācijas tika ieviestas ar Komisijas 2008. gada 21. augusta Direktīvu 2008/58/EK, ar ko 30. reizi tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 67/548/EEK (OV L 246, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā direktīva"), un no 2009. gada 25. septembra tās tika pārņemtas Komisijas 2009. gada 10. augusta Regulā (EK) Nr. 790/2009, ar ko groza, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai, Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (OV L 235, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula") (turpmāk tekstā abi kopā — "apstrīdētie akti").

Atbilstošās tiesību normas

EK līguma un LESD noteikumi

3 Saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu:

"Jebkura fiziska vai juridiska persona ar tiem pašiem nosacījumiem var vērsties Tiesā par lēmumu, kas adresēts šai personai, vai par lēmumu, kas — kaut arī regulas vai lēmuma formā adresēts citai personai — tomēr šo personu skar [ietekmē] tieši un individuāli."

4 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu:

"Jebkura fiziska vai juridiska persona saskaņā ar pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar [ietekmē] tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kas viņu skar [ietekmē] tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem."

Direktīva 67/548

5 Padomes Direktīva 67/548 ar grozījumiem, kas tajā veikti ar Padomes 1992. gada 30. aprīļa Direktīvu 92/32/EEK, ar ko septīto reizi groza Direktīvu 67/548/EEK (OV L 154, 1. lpp.), un ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Direktīvu 2006/121/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK, lai to pielāgotu Regulai (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru (OV L 396, 850. lpp.), paredz noteikumus attiecībā uz noteiktu "vielu" tirdzniecību, kuras ir definētas kā "ķīmiskie elementi un to savienojumi, kas ir dabā sastopamā veidā vai iegūti kādā ražošanas procesā, ietverot visas piedevas, kas vajadzīgas produktu stabilizēšanai, kā arī izmantotajos procesos radušos piemaisījumus, bet izņemot šķīdinātājus, kuru atdalīšana neietekmē vielas stabilitāti un nemaina tās ķīmisko sastāvu".

6 Turklāt Direktīvā 67/548 saskaņā ar tās 4. panta 1. punktu ir veikta vielu klasifikācija atkarībā no to raksturīgajām īpašībām atbilstoši 2. panta 2. punktā noteiktajām kategorijām. Ja šīs direktīvas I pielikumā viela ir klasificēta kā "bīstama", tad priekšnosacī-

jums tās tirdzniecībai ir prasība uz tās iepakojuma piestiprināt atbilstošu marķējumu, tostarp bīstamības, ko ietver šīs vielas lietošana, simbolus, un standartfrāzes, tajās norādot, pirmkārt, uz īpašiem riska faktoriem, kas saistīti ar vielas lietošanu, un, otrkārt, piesardzības pasākumus, kādi jāievēro, lietojot šo vielu.

7 Saskaņā ar Direktīvas 67/548 4. panta 3. punktu tajā redakcijā, kāda bija spēkā pirms tās grozīšanas ar Regulas Nr. 1272/2008 55. panta 2. punktu:

"Šīs direktīvas I pielikumā ietverts to vielu saraksts, kuras klasificētas saskaņā ar minētā panta 1. un 2. punktā noteiktajiem principiem, un norādīta saskaņotā klasifikācija un marķējums. Lēmumu par konkrētas vielas iekļaušanu I pielikumā, kurā ir iekļauts to vielu saraksts, kas klasificētas saskaņā ar tā paša panta 1. un 2. punktā minētajiem principiem, norādot tās saskaņoto klasifikāciju un marķējumu, pieņem saskaņā ar [minētās direktīvas] 29. pantā noteikto procedūru."

8 Direktīvas 67/548 4. panta 2. punktā ir paredzēts, ka "vielu un preparātu klasifikācijai un marķēšanai izmanto vispārējos principus saskaņā ar VI pielikumā noteiktajiem kritērijiem, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz bīstamajiem preparātiem atsevišķās direktīvās ir noteiktas citādas prasības".

9 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 1.2. iedaļā ir norādīts:

"Šajā pielikumā ir izklāstīti vispārīgie principi, kas regulē klasifikāciju un marķēšanu vielām un preparātiem, kuri minēti šīs direktīvas 4. pantā [..]

Tas ir adresēts visiem (ražotājiem, importētājiem, valstu iestādēm), uz ko attiecas bīstamu vielu un preparātu klasificēšana un marķēšana."

10 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.2. iedaļā ir paredzēts:

"Ja ražotājam, izplatītājam vai importētājam ir pieejama informācija, kas norāda uz to, ka viela būtu klasificējama un marķējama saskaņā ar 4.2.1., 4.2.2. vai 4.2.3. iedaļā izklāstītajiem kritērijiem, viņš, pamatojoties uz kompetentas personas veiktu datu novērtējumu, saskaņā ar šiem kritērijiem veic vielas pagaidu marķēšanu."

11 Saskaņā ar Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.3. iedaļu "ražotājs, izplatītājs vai importētājs, cik vien ātri iespējams, iesniedz dalībvalstij, kurā šī viela laista tirgū, dokumentu, kurā apkopota visa attiecīgā informācija".

12 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.4. iedaļā ir precizēts:

"Turklāt ražotājs, izplatītājs vai importētājs, kura rīcībā ir jauni dati, kas attiecas uz vielas klasificēšanu un marķēšanu saskaņā ar 4.2.1., 4.2.2. vai 4.2.3. iedaļā norādītajiem kritērijiem, iespējami drīz iesniedz šos datus dalībvalstij, kurā viela laista tirgū."

13 Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.5. iedaļa ir formulēta šādi:

"Lai iespējami drīz ar šīs direktīvas 28. pantā noteikto procedūru iegūtu saskaņotu Kopienas klasifikāciju, dalībvalstīm, kurām ir pieejama attiecīga informācija, kas pamato vielas klasifikāciju vienā no šīm kategorijām, iespējami drīz šāda informācija jānosūta Komisijai kopā ar priekšlikumiem par klasificēšanu un marķēšanu, neatkarīgi no tā, vai informāciju ir vai nav iesniedzis ražotājs.

Komisija saņemto klasificēšanas un marķēšanas priekšlikumu nosūtīs pārējām dalībvalstīm. Dalībvalstis var lūgt Komisijai informāciju, ko tā saņēmusi.

[..]"

Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūra

14 Saskaņā ar Direktīvas 67/548 28. pantu grozījumus, kas vajadzīgi, lai šīs direktīvas pielikumus pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar 29. pantā noteikto procedūru. Šīs procedūras ietvaros, ņemot vērā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp.), 5. panta 1. punktu, skatot to kopā ar Padomes

2003. gada 14. aprīļa Regulas (EK) Nr. 807/2003, ar ko Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas Padomes dokumentos, kuri pieņemti atbilstīgi konsultēšanās procedūrai (vienprātība) (OV L 122, 36. lpp.), III pielikuma 1. punktu, Eiropas Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Saskaņā ar minētā lēmuma 5. panta 3. punktu Komisija veic paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam. Savukārt šā lēmuma 5. panta 4. punktā ir paredzēts, ka, ja paredzētie pasākumi neatbilst šīs komitejas atzinumam vai atzinums nav sniegts, Komisija vēršas pie Eiropas Savienības Padomes un par to informē Eiropas Parlamentu.

Direktīvas 67/548 atcelšana, grozīšana un daļēja aizstāšana ar Regulu Nr. 1272/2008

15 Direktīva 67/548 tika daļēji atcelta, grozīta un aizstāta ar Regulu Nr. 1272/2008, šīm izmaiņām stājoties spēkā 2009. gada 20. janvārī. Šajā regulā it īpaši ir paredzēts īstenot ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizētu sistēmu, kādu to ir izstrādājusi Apvienoto Nāciju Organizācija (Regulas Nr. 1272/2008 5.–8. apsvērums).

16 Lai gan Regulas Nr. 1272/2008 55. panta 11. punktā ir noteikts, ka "direktīvas [67/548] I pielikumu svītro", minētās regulas VI pielikumā tā spēkā stāšanās brīdī nebija ietvertas apstrīdētās klasifikācijas, kuru pieņemšanas procedūra būtiski kavējās, bet bija ietvertas vienīgi tās klasifikācijas, kuras tika veiktas Direktīvas 67/548 agrākas piemērošanas [tehnikas attīstībai] ietvaros, tostarp tās, kas paredzētas Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/73/EK, ar ko divdesmit devīto reizi groza

Padomes Direktīvu 67/548/EEK, pielāgojot to tehnikas attīstībai (OV L 152, 1. lpp., labojums OV 2004, L 216, 3. lpp.).

17 Šajā ziņā Regulas Nr. 1272/2008 53. apsvērumā ir noteikts:

"Lai pilnībā ņemtu vērā, īstenojot Direktīvu 67/548[..], paveikto un gūto pieredzi, tostarp konkrētu vielu, kas minētas iepriekš nosauktās direktīvas I pielikumā, klasificēšanu un marķēšanu, visa pašreizējā harmonizētā klasifikācija būtu jāpārveido jaunā harmonizētā klasifikācijā, kurā izmantotu jaunos kritērijus. Turklāt, ņemot vērā to, ka regulas piemērošana ir atlikta un saskaņotā klasifikācija atbilstīgi Direktīvas 67/548[..] kritērijiem ir būtiska vielu un maisījumu klasificēšanai turpmākajā pārejas laikā, visa pašreizējā harmonizētā klasifikācija nemainītā veidā būtu jāiekļauj šīs regulas pielikumā. Ja visu turpmāko klasifikāciju harmonizēšanu veiktu atbilstīgi šai regulai, varētu izvairīties no neatbilstībām vienas un tās pašas vielas harmonizētā klasifikācijā saskaņā ar pašreizējiem un jaunajiem kritērijiem."

18 Regulas Nr. 1272/2008 36. pantā ar virsrakstu "Vielu klasificēšanas un marķēšanas harmonizēšana" ir paredzēts:

"1. Vielai, kas atbilst I pielikumā minētajiem kritērijiem, parasti piemēro harmonizēto klasificēšanu un marķēšanu saskaņā ar 37. pantu pēc šādiem kritērijiem:

a) sensibilizācija ieelpojot, 1. kategorija (I pielikuma 3.4. iedaļa);

b) cilmes šūnu mutācijas, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (I pielikuma 3.5. iedaļa);

c) kancerogenitāte, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (I pielikuma 3.6. iedaļa);

d) toksisks reproduktīvajai sistēmai, 1.A, 1.B vai 2. kategorija (I pielikuma 3.7. iedaļa).

[..]"

19 Saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 37. pantu ar virsrakstu "Vielu klasificēšanas un marķēšanas harmonizēšanas procedūra":

"1. Dalībvalsts kompetentā iestāde var iesniegt Aģentūrai priekšlikumu vielu harmonizētai klasificēšanai un marķēšanai un, vajadzības gadījumā, specifiskās robežkoncentrācijas vai m koeficientus vai priekšlikumu tos pārskatīt.

[..]

2. Vielas ražotājs, importētājs vai pakārtots lietotājs Aģentūrai var iesniegt šīs vielas harmonizētās klasificēšanas un marķēšanas priekšlikumu un, vajadzības gadījumā, specifiskās robežkoncentrācijas un m koeficientus ar noteikumu, ka VI pielikuma 3. daļā nav ieraksta par šādu vielu attiecībā uz priekšlikumā minēto bīstamības klasi vai diferenciāciju.

[..]

4. Aģentūras riska novērtēšanas komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 18 mēnešu laikā no priekšlikuma saņemšanas dienas pieņem atzinumu par visiem priekšlikumiem, kas iesniegti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, dodot iespēju iesaistītajām personām sniegt komentārus. Aģentūra šo atzinumu un komentārus nodod Komisijai.

5. Ja Komisija konstatē, ka attiecīgās vielas klasificēšanas un marķēšanas harmonizēšana ir lietderīga, tā bez liekas kavēšanās iesniedz priekšlikumu lēmumam par to, ka šo vielu kopā ar attiecīgiem klasificēšanas un marķējuma elementiem iekļauj VI pielikuma 3. daļas 3.1. tabulā un vajadzības gadījumā norāda specifiskās robežkoncentrācijas vai m koeficientus.

Līdz 2015. gada 31. maijam VI pielikuma 3. daļas 3.2. tabulā iekļauj attiecīgu ierakstu, pamatojoties uz tiem pašiem nosacījumiem.

Šo pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 54. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru [..]

6. Ražotāji, importētāji un pakārtoti lietotāji, kam ir jauna informācija, kas var likt mainīt harmonizētos vielas klasificēšanas un marķējuma elementus VI pielikuma 3. daļā, [..] iesniedz priekšlikumu kompetentajai iestādei vienā no dalībvalstīm, kurā viela ir laista tirgū."

20 Saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 53. pantu, ar virsrakstu "Pielāgojumi tehnikas un zinātnes attīstībai":

"1. Komisija var pielāgot un piemērot [..] I–VII pielikumu tehnikas un zinātnes attīstībai, tostarp pienācīgi ņemot vērā [ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizēto sistēmu [..]]. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 54. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru [..]."

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 54. pantu ar virsrakstu "Komiteju procedūra":

"1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 133. pantu.

[..]

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468[..] 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

[..]"

22 Lēmuma 1999/468, kas grozīts ar Padomes 2006. gada 17. jūlija Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 11. lpp.), 5.a pants regulē "regulatīvo kontroles procedūru", saskaņā

ar kuru, ņemot vērā minētā panta 1. punktu, "Komisijai palīdz regulatīvā komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis". Saskaņā ar minētā lēmuma 5.a panta 3. punktu, ja paredzētie pasākumi atbilst komitejas atzinumam, Komisija pasākumu projektu tūlīt iesniedz Eiropas Parlamenta un Padomes kontrolei un var tos pieņemt vienīgi tad, ja, beidzoties noteiktajam trīs mēnešu termiņam, ne Parlamentam, ne Padomei nav iebildumu pret minēto projektu. Šā lēmuma 5.a panta 4. punktā ir paredzēts, ka, ja paredzētie pasākumi neatbilst komitejas atzinumam vai atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un informē Eiropas Parlamentu.

Regula (EEK) Nr. 793/93 un Regula (EK) Nr. 1907/2006

23 Padomes 1993. gada 23. marta Regulas (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli (OV L 84, 1. lpp.), ar grozījumiem, ceturtajā apsvērumā ir paredzēts, ka ir jāveic pienākumu sadale un koordinācija starp dalībvalstīm, Komisiju un uzņēmējiem attiecībā uz risku, kurus rada šo uzņēmēju ražotās, importētās un/vai izmantotās vielas, novērtēšanu. Tāpat minētās regulas 3. un 4. pantā minēto vielu ražotājiem un importētājiem ir paredzēts pienākums paziņot noteiktus datus atkarībā no ražošanas un importēšanas apjoma.

24 Saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 8. panta 1. punktu Komisija izveido to prioritāro vielu vai vielu grupu sarakstus, kuri prasa neatliekamu riska novērtējumu. Katrai no šīm vielām dalībvalsts kompetentā iestāde ir iecelta kā referents, kas novērtē ar minētajām vielām saistītos riskus cilvēkam un videi (Regulas Nr. 793/93 10. panta 1.–3. punkts).

25 Šajā sakarā Regulas Nr. 793/93 9. pantā, 10. panta 2. punktā un 12. pantā paredzēts ražotājiem un importētājiem pienākums vajadzības gadījumā iesniegt papildu informāciju vai veikt pārbaudi, lai iegūtu trūkstošos datus, kas nepieciešami, lai veiktu riska novērtējumu. Saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti minētās regulas 12. panta 3. punktā, pārbaudes var veikt viens vai vairāki ražotāji vai importētāji, rīkojoties pārējo ieinteresēto ražotāju vai importētāju vārdā. Turklāt saskaņā ar tās pašas regulas 9. panta 3. punktu ražotāji un importētāji var lūgt, lai referents viņus atbrīvo no dažām vai visām papildu pārbaudēm, pamatojoties uz to, ka vai nu šī informācija riska novērtējumam nav nepieciešama, vai arī to nav iespējams iegūt. Viņi var lūgt arī termiņa pagarinājumu, ja apstākļi to prasa.

26 Pēc riska novērtējuma veikšanas referents vajadzības gadījumā var piedāvāt stratēģiju apzināto riska faktoru ierobežošanai (Regulas Nr. 793/93 10. panta 3. punkts). Pamatojoties uz risku novērtējumu un referenta piedāvāto stratēģiju, Komisija iesniedz priekšlikumu par prioritāro vielu riska novērtējuma rezultātiem, kā arī, ja ir nepieciešams, ieteikto stratēģiju, kas piemērota šo risku ierobežošanai, lai to pieņemtu saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 15. pantā noteikto komiteju procedūru. Pamatojoties uz riska novērtējumu un ieteikto stratēģiju, Komisija nolemj, ja nepieciešams, ierosināt Kopienas pasākumus saskaņā ar Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīvu 76/769/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz ierobežojumiem, ko piemēro dažu bīstamo vielu un preparātu laišanai tirgū un izmantošanai (OV L 262, 201. lpp.), ar grozījumiem, vai saskaņā ar citiem attiecīgiem esošajiem Kopienas instrumentiem (Regulas Nr. 793/93 11. panta 1.–3. punkts).

27 Regula Nr. 793/93 tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģis-

trēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvas 91/155/EEK, 93/67/EEK, 93/105/EK un 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp., labojumi OV 2007, L 136, 3. lpp.; turpmāk tekstā — "*REACH* regula").

28 Saskaņā ar *REACH* regulas 1. panta 1. punktu — tās mērķis ir nodrošināt cilvēku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību. Tādēļ ar to ir paredzēti noteikumi par vielām un preparātiem 3. panta izpratnē, kas attiecas uz pašu vielu, preparātiem vai izstrādājumiem, kuru sastāvā viela iekļauta, izgatavošanu, laišanu tirgū vai lietošanu, kā arī uz šo preparātu laišanu tirgū (*REACH* regulas 1. panta 2. punkts). Tāpat saskaņā ar 1. panta 3. punktu *REACH* regula balstīta uz principu, ka ražotāji, importētāji un pakārtoti lietotāji ir atbildīgi par to, lai nodrošinātu, ka viņi izgatavo, pārdod vai izmanto vielas, kas nelabvēlīgi neietekmē cilvēku veselību vai apkārtējo vidi, kā arī pamatojas uz piesardzības principu.

29 Ņemot vērā principu "Nav datu, nav tirgus", kas aplūkots *REACH* regulas 5. pantā, un pienākumus, kas paredzēti šīs regulas 6. un 7. pantā, attiecīgās vielas ražotājiem vai importētājiem, kas saražo vai importē vairāk nekā vienu tonnu gadā, ir jāziņo par šo vielu un tā jāreģistrē Eiropas Ķimikāliju aģentūrā (*ECHA*). Atbilstoši *REACH* regulas 10. un 13. pantam viņiem ir jāsagatavo detalizēta tehniskā dokumentācija, iekļaujot informāciju par attiecīgo vielu, tostarp par tās ražošanu, lietošanu, klasifikāciju un būtiskākajām īpašībām, kuras vajadzības gadījumā ir jāpierāda ar atbilstīgiem testiem vai izpētes kopsavilkumu rezultātiem.

Tiesvedības rašanās fakti

Prasītājas un attiecīgās vielas

30 Viena no prasītājām, *Norilsk Nickel*, ir saskaņā ar Somijas tiesību aktiem dibināta sabiedrība, kas ražo niķeļa hidroksikarbonātu, kā arī niķeļa bāzes starpproduktus un gala produktus, piemēram, niķeļa katodus, ķieģeļus un sāļus. To kontrolē *OJSC Mining and Metallurgical Company Norilsk Nickel*, saskaņā ar Krievijas tiesību aktiem dibināta sabiedrība un viena no lielākajām niķeļa ražotājām pasaulē. Otra prasītāja *Umicore* ir saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem dibināta sabiedrība, kas Beļģijā no trešām valstīm importē niķeļa derivātus, tostarp niķeļa hidroksikarbonātu.

31 Apstrīdētās klasifikācijas attiecas uz četru saistītu niķeļa karbonātu savienojumu grupu, t.i., niķeļa hidroksikarbonātu, tīro niķeļa karbonātu un diviem citiem savienojumiem uz niķeļa bāzes, kas veido niķeļa sāli (turpmāk tekstā — "niķeļa karbonāti"). Visvairāk tirgotā viela ir niķeļa hidroksikarbonāts, kas pazīstams arī kā "bāziskais niķeļa karbonāts" vai "niķeļa karbonskābe".

Procedūra, kas attiecas uz niķeļa karbonātu radīto risku novērtēšanu

32 2000. gadā Komisija, pieņemot savu Regulu (EK) Nr. 2364/2000 (2000. gada 25. oktobris) par prioritāro vielu ceturto sarakstu, saskaņā ar Padomes Regulu Nr. 793/93

(OV L 273, 5. lpp.) tīro niķeļa karbonātu iekļāva prioritāro vielu ceturtajā sarakstā. Dānijas Vides aizsardzības aģentūra (*Danish Environmental Protection Agency*, turpmāk tekstā — "*DEPA*") tika iecelta par referentu saistībā ar šīs vielas radīto risku novērtēšanu. Pēc diskusijām tīrā niķeļa karbonāta risku novērtēšana tika paplašināta līdz četrām sastāvdaļām, kas ietilpst niķeļa karbonātu grupā. Tajā laikā galvenie niķeļa karbonātu ražotāji Eiropā bija, pirmkārt, *OMG Harjavalta* (turpmāk tekstā — "*OMG*"), kuras darbību niķeļa nozarē vēlāk pārpirka viena no prasītājām, *Norilsk Nickel*, otrkārt, *la Pharmacie centrale de France SA* (turpmāk tekstā — "*PCF*") un, visbeidzot, *Königswarter & Ebell GmbH* (turpmāk tekstā — "*Königswarter*"). Savukārt otra prasītāja *Umicore* importēja niķeļa karbonātus Beļģijā. *OMG* bija pilnvarota uzturēt saziņu ar *DEPA* pārējo sabiedrību vārdā par niķeļa karbonātu radīto risku novērtēšanu saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 attiecīgajiem noteikumiem.

33 2002. gada 20. novembrī *OMG* informēja *DEPA*, ka nav toksikoloģisku datu par niķeļa hidroksikarbonātu ietekmi uz cilvēku un par savu nodomu pieprasīt atkāpi saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 9. panta 3. punktu (skat. šī rīkojuma 25. punktu).

34 Ar aktu, kas *DEPA* iesniegts 2003. gada 27. maijā, *OMG*, *PCF*, *Königswarter* un *Umicore*, pamatojoties uz Regulas Nr. 793/93 9. panta 3. punktu, iesniedza prasību panākt atbrīvojumu no pienākuma veikt noteiktas pārbaudes un sniegt datus par niķeļa hidrokarbonāta toksiskumu cilvēka veselībai un videi (turpmāk tekstā — "paziņojums par atkāpi").

Procedūra, kas noslēgusies ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu

35 2004. gada 16. aprīlī *DEPA* Eiropas Ķīmisko vielu birojam (turpmāk tekstā — "*ECB*"), Komisijas iestādei, kuras galvenais birojs atradās Isprā (Itālija) un kuru aizvietoja *ECHA*, kā arī bīstamo vielu klasifikācijas un marķēšanas tehniskajai komitejai (turpmāk tekstā — "*CTCE*") iesniedza oficiālu priekšlikumu pārskatīt niķeļa karbonātu klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu 67/548.

36 2004. gada 20. un 21. aprīlī tikšanās laikā darba grupa, kuru veidoja eksperti, kas specializējušies jautājumā par kancerogenitāti, mutagenitāti un toksiskumu reproduktīvajai sistēmai, apsprieda ierosinātās klasifikācijas saistībā ar kancerogenitātes un mutagenitātes riskiem.

37 *CTCE* par ierosinātajām klasifikācijām diskutēja 2004. gada 12.–14. maija un 2004. gada 21.–24. septembra sanāksmēs. Savā 2004. gada 21.–24. septembra sanāksmē tā pieņēma lēmumu ierosināt niķeļa karbonātu pārskatīto klasifikāciju priekšlikumu un iekļaut to direktīvas, ar ko 30. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548, lai to pielāgotu tehnikas attīstībai, priekšlikuma projektā, kas jāiesniedz Komisijai.

38 2005. gada novembrī *DEPA* atkārtoja priekšlikumu par niķeļa karbonātu pārskatīto klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu 67/548, pirmkārt, ziņojuma projektā par niķeļa karbonātu radīto risku novērtējumu un, otrkārt, ziņojuma projektā par niķeļa un niķeļa savienojumu radīto risku novērtējumu, kurā it īpaši ir uzsvērts, ka niķeļa karbonātu

klasificēšanu mutagēno vielu 3. kategorijā (frāze R 68) "pamato ar paziņojumu par atkāpi".

39 Pamatojoties uz *CTCE* 2004. gada septembra rekomendāciju, Direktīvas 67/548 29. pantā paredzētā komiteja, skatot kopā ar Lēmuma 1999/468 5. panta 1. punktu un Regulas Nr. 807/2003 (skat. šī rīkojuma 14. punktu) III pielikuma 1. punktu, sanāksmes laikā 2007. gada 16. februārī pauda viedokli par labu direktīvas priekšlikumam par Direktīvas 67/548 30. pielāgošanu tehnikas attīstībai, tajā ietverot priekšlikumu par niķeļa karbonātu pārskatīto klasifikāciju.

40 2007. gada martā par šo priekšlikuma projektu ziņoja Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) komitejai par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībai (turpmāk tekstā — "*OTC* komiteja"). 2007. gada 7. novembrī Komisija rakstiski atbildēja uz trešo valstu formulētajiem apsvērumiem. Pēc debatēm, kuras notika *OTC* komitejas sanāksmes laikā 2007. gada 9. novembrī, Komisija nolēma atlikt apstrīdētās direktīvas pieņemšanu, lai tai varētu iesniegt arī citus rakstiskus apsvērumus un lai priekšlikuma projektu otrreiz izskatītu *OTC* komitejā. 2008. gada 12. martā Komisija rakstiski atbildēja uz otro rakstisko apsvērumu sēriju un *OTC* komitejas 2008. gada 19. marta sanāksmē priekšlikuma projektu pārskatīja atkārtoti.

41 2008. gada 21. augustā Komisija pieņēma apstrīdēto direktīvu un it īpaši niķeļa karbonātu pārskatīto klasifikāciju priekšlikumu saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas 67/548 28. un 29. pantā, skatot kopā ar Lēmuma 1999/468 5. pantu un Regulas Nr. 807/2003 III pielikuma 1. punktu (skat. šī rīkojuma 14. punktu).

42 Apstrīdētās klasifikācijas, kādas tās ir norādītas apstrīdētās direktīvas 1.F pielikumā, īsumā ir šādas:

"Indeksa numurs	Ķīmiskā viela	Klasifikācija	Marķējums
[..]	[..]	[..]	[..]
028-010-00-0	niķeļa karbonāts; bāziskais niķeļa karbonāts; karbonskābes; niķeļa (2+) sāls; [..] karbonskābes, niķeļa sāls; [..] [μ-[karbonāt(2-)-*O:O'*]] dihidroksitriniķelis; [..] [karbonāt(2-)] tetrahidroksitriniķelis [..]	Carc. Cat. 1; R 49 Muta. Cat. 3; R 68 Repr. Cat. 2; R 61 T; R 48/23 Xn; R 20/22 Xi; R 38 R 42/43 N; R 50-53	T; N R: 49-61-20/22-38- 42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
[..]	[..]	[..]	[..]"

43 2009. gada 10. augustā Komisija pieņēma apstrīdēto regulu, it īpaši pamatojoties uz Regulas Nr. 1272/2008 53. pantu.

44 Apstrīdētās klasifikācijas attiecīgi ar apstrīdēto regulu iekļāva Regulas Nr. 1272/2008 VI pielikumā, kas stājās spēkā 2009. gada 25. septembrī.

45 Apstrīdētās regulas 1.–3. apsvērumā ir norādīts:

"1. Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā ir divi bīstamo vielu harmonizētās klasifikācijas un marķējuma saraksti. 3.1. tabulā ir uzskaitītas bīstamās vielas, pamatojoties uz harmonizēto klasifikāciju un marķējumu saskaņā ar Regulas [..] Nr. 1272/2008 I pielikuma 2.–5. daļā noteiktajiem kritērijiem. Savukārt 3.2. tabulā ir bīstamo vielu saraksts, pamatojoties uz harmonizēto klasifikāciju un marķējumu saskaņā ar kritērijiem, kas definēti Direktīvas 67/548[..] VI pielikumā. Šajos abos sarakstos jāizdara grozījumi, lai atjaunotu to bīstamo vielu klasifikāciju, kas šajā sarakstā jau iekļautas, un iekļautu jaunas harmonizētās klasifikācijas. Turklāt ir jāsvītro ieraksti, kas atbilst atsevišķām vielām.

2. Jāgroza Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikums, lai ņemtu vērā nesen pieņemtos Direktīvas 67/548[..] I pielikuma grozījumus, kas ieviesti ar [apstrīdēto [..]] direktīvu un ar Komisijas 2009. gada 15. janvāra Direktīvu 2009/2/EK, ar ko 31. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548[..], lai to pielāgotu tehnikas attīstībai. Šie pasākumi veido pielāgojumus zinātnes un tehnikas attīstībai Regulas [..] Nr. 1272/2008 53. panta nozīmē.

3. Regulas [..] Nr. 1272/2008 53. apsvērumā norādīts, ka pilnībā jāņem vērā Direktīvas 67/548[..] īstenošanā paveiktais un gūtā pieredze, tostarp saistībā ar konkrētu minētās direktīvas I pielikumā minēto vielu klasificēšanu un marķēšanu."

46 Apstrīdētās regulas 1. pantā ir noteikts:

"Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļu groza šādi:

3.1. tabulu groza šādi:

a) ierakstus, kas atbilst I pielikumā ietvertajiem ierakstiem, aizstāj ar minētajā pielikumā ietvertajiem ierakstiem;

b) II pielikumā ietvertos ierakstus iekļauj saskaņā ar ierakstu secību 3.1. tabulā;

[..]

3.2. tabulu groza šādi:

a) ierakstus, kas atbilst IV pielikumā ietvertajiem ierakstiem, aizstāj ar minētajā pielikumā ietvertajiem ierakstiem;

b) V pielikumā ietvertos ierakstus iekļauj saskaņā ar ierakstu secību 3.2. tabulā;

[..]."

47 Saskaņā ar apstrīdētās regulas 2. pantu:

"1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Regulas 1. pantu piemēro no 2010. gada 1. decembra.

3. Regulas [..] Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā noteikto harmonizēto klasifikāciju, kurā izdarīti grozījumi ar šo regulu, var izmantot pirms 2010. gada 1. decembra."

48 Apstrīdētās klasifikācijas, kādas tās ir pieņemtas apstrīdētās regulas I un IV pielikumā, īsumā ir šādas:

"*I pielikums*

Indeksa numurs	Starptautiskā ķīmiskā identifikācija	Klasifikācija		Marķējums	
		Bīstamības klases un kategorijas kods(i)	Bīstamības apzīmējuma kods(i)	Piktogramma, signālvārda kods(i)	Bīstamības apzīmējuma kods(i)
[..]	[..]	[..]	[..]	[..]	[..]

028-010-00-0	niķeļa karbonāts; bāziskais niķeļa karbonāts; karbonskābes; niķeļa (2+) sāls; [..] karbonskābes; niķeļa sāls; [..] [μ-[karbonāt(2-)-O:O']] dihidroksitriniķelis; [..] [karbonāt(2-)] tetrahidroksitriniķelis; [..]	Carc. 1A Muta. 2 Repr. 1B STOT RE 1 Acute Tox. 4 * Acute Tox. 4 * Skin Irrit. 2 Resp. Sens. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H350i H341 H360D*** H372** H332 H302 H315 H334 H317 H410
[..]	[..]	[..]	[..]	[..]	[..]"

"IV pielikums

Indeksa numurs	Starptautiskā ķīmiskā identifikācija	Klasifikācija	Marķējums
[..]	[..]	[..]	[..]

028-010-00-0	niķeļa karbonāts; bāziskais niķeļa karbonāts; karbonskābes; niķeļa (2+) sāls; [..] karbonskābes; niķeļa sāls; [..] [μ-[karbonāt(2-)-*O:O'*]]dihidroksitriniķelis; [..] [karbonāt(2-)] tetrahidroksitriniķelis; [..]	Carc. Cat. 1; R49 Muta. Cat. 3; R68 Repr. Cat. 2; R61 T; R48/23 Xn; R20/22 Xi; R38 R42/43 N; R50-53	T; N R: 49-61-20/22-38- 42/43-48/23-68-50/53 S: 53-45-60-61
[..]	[..]	[..]	[..]"

Process un lietas dalībnieku prasījumi

49 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2008. gada 5. decembrī, prasītājas cēla šo prasību.

50 Ar aktu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2008. gada 18. decembrī, *Nickel Institute*, sabiedrība, kas Eiropā un pasaulē pārstāv 24 niķeļa ražotāju intereses, lūdza atļauju iestāties lietā prasītāju prasījumu atbalstam. Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 1. aprīļa rīkojumu šī iestāšanās tika atļauta.

51 Ar atsevišķu aktu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 13. martā, Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantu izvirzīja iebildi par nepieņemamību un iesniedza pieteikumu par to, ka nav pamata pieņemt lēmumu saskaņā ar tā paša Reglamenta 113. pantu. Prasītājas iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi un par 2009. gada 29. aprīļa pieprasījumu. *Nickel Institute* iesniedza iestāšanās rakstu, tikai uzdodot 2009. gada 13. maija jautājumu par pieņemamību.

52 Ar aktu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2009. gada 6. aprīlī, Dānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 17. jūnija rīkojumu šī iestāšanās tika atļauta.

53 Pieteikumā par lietas ierosināšanu un savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:

— noraidīt iebildi par nepieņemamību un atzīt prasību par pieņemamu;

— atcelt apstrīdētās direktīvas 1.F pielikuma tabulas ierakstu, kas atbilst apstrīdētajām klasifikācijām (indeksa numurs 028-010-00-0);

— atcelt Komisijas "lēmumu" apstrīdētās klasifikācijas pamatot ar paziņojumu par atkāpi;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

54 Savā iebildē par nepieņemamību Komisija Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:

— pirmkārt, noraidīt prasību, tādēļ ka tai vairs nav pamata;

— pakārtoti, atzīt prasību par acīmredzami nepieņemamu;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

55 Ar atsevišķu aktu, kuru Pirmās instances tiesai iesniedza 2009. gada 3. novembrī, prasītājas, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstisko jautājumu, vaicāja, vai tām ir atļauts pielāgot savus prasījumus un atcelšanas pamatus, lai tie attiektos arī uz apstrīdētajām klasifikācijām, kādas tās ir pieņemtas apstrīdētajā regulā.

56 Savā pieprasījumā par prasījumu un atcelšanas pamatu pielāgošanu prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:

— apmierināt to pieprasījumu pielāgot prasījumus un atcelšanas pamatus tā, lai tie paredzētu arī apstrīdētās regulas I un IV pielikuma tabulu ierakstus, kas atbilst apstrīdētajai klasifikācijai (indeksa numurs 028-010-00-0);

— noraidīt iebildi par nepieņemamību;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

57 Ar aktu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2009. gada 9. novembrī, Komisija norādīja, ka tā neiebilst pret prasījumu un atcelšanas pamatu pielāgošanu, precizējot, ka tas nozīmē, ka pieprasījums par pielāgošanu ir jāiesniedz pirms beidzas prasības, kas celta pret apstrīdēto regulu, termiņš.

58 2009. gada 19. novembra vēstulē Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs informēja prasītājas par savu lēmumu atļaut tām pielāgot savus prasījumus un atcelšanas pamatus.

59 Ar aktu, kas iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 21. decembrī, prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstisko jautājumu, apgalvoja, ka to prasība katrā ziņā bija pieņemama kopš brīža, kad 2009. gada 1. decembrī stājās spēkā LESD 263. panta ceturtā daļa. Ar aktu, kas iesniegts tajā pašā datumā, Komisija apstrīdēja šo nostāju.

60 Piemērojot Reglamenta 14. pantu un pamatojoties uz Vispārējās tiesas priekšsēdētāja priekšlikumu, Vispārējā tiesa, uzklausot lietas dalībniekus saskaņā ar minētā Reglamenta 51. pantu, 2010. gada 14. janvārī nolēma lietu nodot izskatīšanai paplašinātā tiesnešu sastāvā (virspalātā), lai pieņemtu lēmumu par iebildi par nepieņemamību.

Juridiskais pamatojums

61 Saskaņā ar Reglamenta 114. panta 1. punktu pēc viena no lietas dalībniekiem lūguma Vispārējā tiesa var lemt par iebildi par nepieņemamību, neizskatot lietu pēc būtības. Saskaņā ar šā paša panta 3. punktu pārējā procesa daļa notiek mutvārdos, ja vien Vispārējā tiesa nelemj citādi.

62 Šādā situācijā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka lieta ir pietiekami skaidra, un izlēma pieņemt lēmumu, neuzsākot mutvārdu procedūru, izdot motivētu rīkojumu.

Par LESD 263. panta ceturtās daļas piemērojamību

Lietas dalībnieku argumenti

63 Komisija uzskata, ka LESD 263. panta ceturtās daļas pēdējā teikuma daļa šajā gadījumā nav piemērojama.

64 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasības pieņemamība ir jānovērtē, ņemot vērā situāciju brīdī, kad prasība ir iesniegta. Turklāt LESD 263. panta ceturtās daļas piemērošana prasībām, kas iesniegtas pirms 2009. gada 1. decembra, būtu patvaļīga rīcība atkarībā no tā, vai Vispārējā tiesa pieņemtu lēmumu pirms vai pēc šā datuma.

65 Komisija secināja, ka LESD 263. panta ceturtā daļa ir piemērojama vienīgi prasībām, kas iesniegtas pēc 2009. gada 30. novembra. Šajā gadījumā, tā kā sākotnējā prasība iesniegta 2008. gada 5. decembrī un pieprasījums pielāgot prasījumus un atcelšanas pamatus ir iesniegts pirms 2009. gada 1. decembra, LESD 263. pants uz šo procedūru neattiecas.

66 Prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, uzskata, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētie pieņemamības noteikumi ir piemērojami visām lietām, kuru izskatīšana Pirmās instances tiesā ir uzsākta pirms datuma, kad stājās spēkā Lisabonas līgums, t.i., pirms 2009. gada 1. decembra.

Vispārējās tiesas vērtējums

67 Vispirms ir jānorāda, ka attiecībā uz apstrīdēto regulu prasības termiņš EKL 230. panta piektās daļas izpratnē beidzās 2009. gada 30. novembrī, tātad uz to attiecas EK līgums, un ka prasītājas savu pieprasījumu pielāgot to prasījumus un atcelšanas pamatus ir iesniegušas pirms šā datuma. LESD 263. panta spēkā stāšanās dienā, 2009. gada 1. decembrī, jebkurš atcelšanas pieprasījums, kas iesniegts attiecībā uz apstrīdēto regulu, katrā ziņā būtu nepieņemams tādēļ, ka nav ievērots prasības termiņš, kas paredzēts tā sestajā daļā, kurā ir norādīti EKL 230. panta piektās daļas termiņi. Šie apsvērumi vēl jo vairāk piemērojami *mutatis mutandis* pieprasījumam par apstrīdētās direktīvas un iespējamā "lēmuma" pamatot apstrīdētās klasifikācijas ar paziņojumu par atkāpi daļēju atcelšanu, kas iesniegts 2008. gada 5. decembrī.

68 Dalībnieku pozīcijas atšķiras attiecībā uz to, vai LESD 263. panta ceturtā daļa, it īpaši tās pēdējā teikuma daļa, ir piemērojama *ratione temporis*. It īpaši prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, uzskata, ka grozītie pieņemamības nosacījumi, kas paredzēti attiecībā uz regulējošajiem aktiem, ir piemērojami nekavējoties un tādēļ to pieprasījums par apstrīdēto aktu daļēju atcelšanu kļūst pieņemams, un tām nav jāpierāda, ka apstrīdētās klasifikācijas tās skar individuāli. Savukārt Komisija uzskata, ka šis noteikums neattiecas uz šo procedūru, jo prasības pieņemamība ir jāizvērtē, ņemot vērā pieņemamības noteikumus, kas ir spēkā prasības iesniegšanas brīdī.

69 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka LESD nav paredzēts neviens īpašs pārejas noteikums, kas attiektos uz jautājumu par to, vai LESD 263. panta ceturtā daļa būtu piemērojama tiesvedībai, kas turpinās 2009. gada 1. decembrī.

70 Runājot par tādu noteikumu piemērošanu laikā, kas nosaka prasības atcelt tiesību aktu, kuru Savienības tiesā ir cēlusi privātpersona, pieņemamības nosacījumus, no judikatūras izriet, ka, pirmkārt, saskaņā ar principu *tempus regit actum* (šajā ziņā skat. Tiesas 1971. gada 14. jūlija spriedumu lietā 12/71, *Henck*, *Recueil*, 743. lpp., 5. punkts) jautājums par prasības pieņemamību ir jārisina, pamatojoties uz noteikumiem, kuri ir spēkā prasības celšanas dienā (Tiesas 1973. gada 8. maija spriedums lietā 60/72 *Campogrande*/Komisija, *Recueil*, 489. lpp., 4. punkts; šajā ziņā un pēc analoģijas skat. arī Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 22. februāra rīkojumu lietā C-66/08 *Kozlowski*, Krājumā nav publicēts, 7. punkts), un, otrkārt, prasības pieņemamības noteikumi ir novērtējami prasības celšanas brīdī, t.i., prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī (Tiesas 2002. gada 18. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 un C-22/01 Spānija/Padome, *Recueil*, I-3439. lpp., 23. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. marta spriedums lietā T-131/99 *Shaw* un *Falla*/Komisija, *Recueil*, II-2023. lpp., 29. punkts, un 2008. gada 9. jūlija spriedums lietā T-301/01 *Alitalia*/Komisija, Krājums, II-1753. lpp, 37. punkts), kuru ir iespējams grozīt tikai tad, ja prasības pieteikums ir iesniegts pirms termiņa prasības celšanai bei-

gām (Tiesas 1984. gada 27. novembra spriedums lietā 50/84 *Bensider* u.c./Komisija, *Recueil*, 3991. lpp., 8. punkts).

71 Pretējs risinājums radītu patvaļas risku tiesu iestādēs, jo prasības pieņemamība būtu atkarīga no datuma, kas izvēlēts pēc nejaušības principa, kad ir pieņemts Pirmās instances tiesas galīgais lēmums (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. 1981. gada 12. novembra Tiesas spriedumu apvienotajās lietās no 212/80 līdz 217/80 *Salumi* u.c., *Recueil*, 2735. lpp., 14. punkts).

72 Šajā gadījumā prasības celšanas brīdī, t.i., brīdī, kad ir iesniegts gan pieteikums par lietas ierosināšanu, gan pieprasījums pielāgot prasījumus un atcelšanas pamatus, šīs prasības pieņemamības nosacījumus regulēja EKL 230. pants. Tādēļ, ņemot vērā judikatūru, kas minēta šī rīkojuma 70. punktā, jautājums par šīs prasības pieņemamību ir jālemj, pamatojoties uz minēto pantu. Turklāt, pat pieņemot, ka LESD 263. panta ceturtā daļa, it īpaši tās pēdējā teikuma daļa, varētu būt piemērojama šajā gadījumā, piešķirot prasītājām tiesības novērst nepilnības saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu, to nevar ņemt vērā, novērtējot šīs prasības pieņemamību, ņemot vērā, ka prasības termiņš saskaņā ar EKL 230. panta piekto daļu, kā arī LESD 263. panta sesto daļu beidzās jau 2009. gada 1. decembrī, kad stājās spēkā LESD 263. pants.

73 Šis vērtējums nav apstrīdams ar tēzi, saskaņā ar kuru LESD 263. pants ir daļa no procesuālajiem noteikumiem, attiecībā uz kuriem judikatūrā ir atzīts, ka gadījumā, ja atšķiras materiālās tiesību normas, tiem parasti ir jāattiecas uz visām tiesvedībām, kas ir uzsāktas brīdī, kad tie stājas spēkā (iepriekš 71. punktā minētais Tiesas spriedums apvienotajās lietās *Salumi* u.c., 9. punkts; 2006. gada 9. marta spriedums lietā C-293/04 *Beemsterboer Coldstore Services*, Krājums, I-2263. lpp., 19. punkts, un 2007. gada 28. jūnija spriedums lietā C-467/05 *Dell'Orto*, Krājums, I-5557. lpp., 48. punkts). Patiesībā, pat pieņemot, ka jautājumi par tiesas kompetenci attiecas uz procesuālajiem noteikumiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Dell'Orto*, 49. punkts), ir skaidrs, ka, kā izriet arī no šī rīkojuma 70. un 71. punktā

minētās judikatūras, lai noteiktu piemērojamos noteikumus, saskaņā ar kuriem jānovērtē prasība par atcelšanu, kas sagatavota pret Savienības aktu, ir jāpiemēro *tempus regit actum* princips.

74 No minētā izriet, ka LESD 263. panta ceturtā daļa šai prasībai nav piemērojama.

75 Tādēļ ir jāizvērtē šīs prasības pieņemamība saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu.

Par šīs prasības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

76 Pamatojoties uz iebildi par nepieņemamību un pieteikumu par to, ka nav pamata pieņemt lēmumu saskaņā ar Reglamenta 113. un 114. pantu, Komisija atzīst, ka Direktīvas 67/548 I pielikums, tostarp apstrīdētās klasifikācijas, kādas tās ieviesa apstrīdētā direktīva, ir atcelts 2009. gada 20. janvārī saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 55. panta 11. punktu un ka tāpēc automātiski apstrīdētā direktīva, ar ko groza šo pielikumu, ir atcelta tajā pašā datumā un tā vairs nerada tiesiskas sekas. Tādēļ pieprasījums par apstrīdētās direktīvas daļēju atcelšanu Reglamenta 113. panta izpratnē ir kļuvis nepamatots.

77 Pat pieņemot, ka tā nebūtu, Komisija uzskata, ka apstrīdētās klasifikācijas, kas paredzētas apstrīdētajos aktos, EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē neattiecās uz prasītājām ne tieši, ne individuāli.

78 Visbeidzot, pieprasījums atcelt Komisijas iespējamo "lēmumu" pamatot apstrīdētās klasifikācijas ar paziņojumu par atkāpi ir acīmredzami nepamatots tādēļ, ka šāds "lēmums" nepastāv. Pat pieņemot, ka tāds pastāvētu, šis "lēmums" būtu apstrīdētās direktīvas un procedūras, kas noslēdzās ar tās pieņemšanu, kuras ietvaros Komisija veica savu risku novērtējumu, neatņemama sastāvdaļa.

79 Prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, uzskata, ka EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē uz tām tieši un individuāli attiecas apstrīdētās klasifikācijas, kas paredzētas apstrīdētajos aktos.

80 Attiecībā uz individuālās saistības kritēriju prasītājas uzskata, ka, neraugoties uz to vispārīgo raksturu, apstrīdētās klasifikācijas tās skar individuāli sakarā ar faktisko situāciju, kas tās raksturo attiecībā pret citām personām.

81 Pirmkārt, līdzīgi kā pārējās divas sabiedrības, kas parakstījušas paziņojumu par atkāpi, prasītājas apstrīdēto aktu pieņemšanas brīdī bija skaidri identificējamas un tādēļ judikatūras izpratnē veidoja ierobežotu uzņēmēju loku. Tas saistīts ar faktu, ka prasītājas piedalījās niķeļa karbonātu risku novērtēšanā, uz kuriem ir balstītas apstrīdētās

klasifikācijas. Turklāt šī individualizācija izriet no četru sabiedrību vienošanās, kas parakstījušas paziņojumu par atkāpi, kuru Komisija izmantoja šim nolūkam.

82 Otrkārt, risku novērtēšanas procedūras ietvaros prasītājām, kā attiecīgo vielu ražotājām un importētājām, bija īpašas procesuālās garantijas, kuras ir paredzētas Regulas Nr. 793/93 10. panta 1. punktā. Saskaņā ar minētās regulas 9. panta 1. punktu un 12. pantu prasītājām bija jāpiedalās šajā procedūrā, tādēļ ka tās iepriekš bija paziņojušas, ka ražo un importē niķeļa karbonātus. Ir jāuzskata, ka akts individuāli skar personu, ja tā ir iesaistījusies procesā, kura rezultātā tas ir pieņemts, un tādēļ piemērojamie tiesību akti tai piešķir noteiktas procesuālās garantijas. Saskaņā ar šīm procesuālajām garantijām prasītājām bija tiesības, lai referents ar tām konsultētos pirms lēmuma pieņemšanas par to, vai ir nepieciešama informācija vai izpētes, lai novērtētu niķeļa karbonāta radītos riskus.

83 Prasītājas uzskata, ka šīs procesuālās garantijas attiecas ne tikai uz risku novērtēšanas procedūru, bet *de facto* arī uz procedūru, kas noslēdzās ar apstrīdētās direktīvas pieņemšanu, ņemot vērā, ka apstrīdētās klasifikācijas balstītas uz minēto risku novērtējumu, it īpaši uz paziņojumu par atkāpi. Saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 11. panta 3. punktu (skat. šī rīkojuma 26. punktu) Komisijai ir jākonsultējas ar referentu pirms jebkura lēmuma par tādu pasākumu ieviešanu, kas paredzēti atklāto risku pārvaldībai, tostarp var būt priekšlikums grozīt klasifikāciju. Savukārt prasītājam ir jākonsultējas ar attiecīgajiem uzņēmējiem minētās regulas 10. panta 1. punkta izpratnē. Tādējādi prasītāju procesuālās garantijas risku novērtēšanas procesa ietvaros ir lēmuma pieņemšanas procesa, kas noslēdzās ar lēmumu par klasificēšanu, tādu kā apstrīdētā direktīva, neatņemama sastāvdaļa, tādējādi tās individualizējot attiecībā uz apstrīdētajiem aktiem. Prasītājas precizē, ka tās nenorāda īpašās procesuālās garantijas saskaņā ar Direktīvu 67/548, jo Komisijas atsaucei Pirmās instances tiesas 2005. gada

14. decembra rīkojumā lietā T-369/03 *Arizona Chemical* u.c./Komisija (Krājums, II-5839. lpp., 76. punkts) nav nozīmes. Turklāt, tā kā tās bija cieši iesaistījušās risku novērtēšanas procedūrā, pamatojoties uz Regulas Nr. 793/93 10. panta 1. punktu un 11. panta 3. punktu, tās atrodas pavisam citādākā situācijā nekā prasītāji lietā, kurā izdots šis rīkojums.

84 Treškārt, apstrīdētās klasifikācijas prasītājas skars individuāli, tādēļ ka to pieņemšanas ietvaros Komisija ir pārkāpusi procesuālās tiesības, kas tām garantē, ka to iesniegtā informācija tiks izmantota vienīgi tiem mērķiem, kuriem tā ir iesniegta. Paziņojums par atkāpi bija paredzēts īpaši sakarā ar niķeļa karbonātu radīto risku novērtējumu saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, nevis, lai tos klasificētu par bīstamām vielām. Turklāt minētajā paziņojumā prasītājas neatzina tādu zinātnisko pamatojumu esamību, kas attaisnotu "visnelabvēlīgākā scenārija" piemērošanu niķeļa sulfātam. Tādēļ Komisijai bija jākonsultējas vai vismaz jāuzklausa prasītājas, pirms tā paziņojumu par atkāpi izmantoja tādiem mērķiem, kuriem tas nebija paredzēts.

85 Ceturtkārt, apstrīdētie akti ietekmēja *Norilsk Nickel* kā niķeļa karbonātu nozares pārstāves statusu diskusijās ar referentu, *DEPA* un Komisiju. *OMG*, *Norilsk Nickel* priekšgājēja, kā nozīmīgākā ražotāja bija iecelta par sabiedrību, kurai jāpārstāv niķeļa karbonātu nozare sarunās ar *DEPA* un *ECB*, veicot risku novērtēšanu saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, iesniedzot rakstiskus apsvērumus, tostarp paziņojumu par atkāpi, un uzturot ciešus kontaktus ar šīm iestādēm. Tas nozīmē, ka apstrīdētie akti individuāli skar *Norilsk Nickel* gan kā niķeļa karbonātu nozares pārstāvi, gan kā *DEPA* un Komisijas kontaktpersonu. Prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, apstrīdēja Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru *Norilsk Nickel* nevar izmantot Tiesas 1988. gada 2. februāra spriedumu apvienotajās lietās 67/85, 68/85 un 70/85 *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija (*Recueil*, 219. lpp., 20.–24. punkts) un 1993. gada 24. marta spriedumu lietā C-313/90 *CIRFS* u.c./Komisija (*Recueil*, I-1125. lpp., 29. un 30. punkts) tāpēc, ka tā

nav profesionāla asociācija, šajā judikatūrā drīzāk uzsverot iesaistītās puses kā sarunu vedēja nozīmi, nevis tās juridisko formu. Šajā sakarā *Nickel Institute* piebilst, ka tā nevarēja pārstāvēt nozari niķeļa karbonātu radīto risku novērtēšanas ietvaros, tādēļ ka Regulā Nr. 793/93 ir noteikts, ka tajā ir jāpiedalās attiecīgo vielu ražotājiem un importētājiem.

86 Piektkārt, apstrīdētās klasifikācijas individuāli skars prasītājas sakarā ar to aktīvo piedalīšanos niķeļa karbonātu radīto risku novērtēšanas procesā, kas saskaņā ar minētajiem aktiem tiešā veidā noslēdzās ar apstrīdētajām klasifikācijām. Tādēļ šīs klasifikācijas ir salīdzināmas ar īstenošanas pasākumiem konkurences, dempinga vai valsts atbalsta jomā, kas uzskatāmi par tādiem, kurus ir apstrīdējis uzņēmējs, kas ir aktīvi piedalījies procedūrā, kura noslēgusies ar to pieņemšanu. Ņemot vērā šos pasākumus, vielas klasificēšana saskaņā ar Direktīvu 67/548 nav atkarīga vien no politiska lēmuma, kura pieņemšanā iestādēm ir liela rīcības brīvība, bet ir lielā mērā jānosaka, pamatojoties uz noteiktiem un objektīviem apsvērumiem, it īpaši attiecībā uz kritērijiem un detalizētiem zinātniskiem datiem, kas paredzēti minētās direktīvas VI pielikumā. Turklāt šajā gadījumā prasītājas bija līdzvērtīgā situācijā, kādā bija ražotājs, kas piedalījās izmeklēšanā, kuras rezultātā tika pieņemta antidempinga regula, tādēļ ka tās aktīvi piedalījās procedūrā, kura noslēdzās ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu, it īpaši pamatojoties uz paziņojumu par atkāpi.

87 Visbeidzot, prasītājas norāda, ka apsvērumi, kas norādīti šī rīkojuma 80.–86. punktā, ir piemērojami *mutatis mutandis* apstrīdētajām klasifikācijām, kādas tās ir pieņemtas apstrīdētajā regulā, tādēļ ka tās ir "mehāniskas pārnešanas" rezultāts un identiskas tām, kas paredzētas apstrīdētajā direktīvā.

88 Attiecībā uz pieprasījumu par "lēmuma" pamatot apstrīdētās klasifikācijas ar paziņojumu par atkāpi atcelšanu, prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, uzskata, ka tā ir akta būtība, nevis forma, kas ļauj noteikt, vai tas rada juridiskas sekas, kuras var būt pamats prasībai. Turklāt ir skaidrs, ka attiecīgajā momentā Komisija nolēma klasificēt niķeļa karbonātus, pamatojoties tikai uz paziņojumu par atkāpi. Pamatojot apstrīdētās klasifikācijas, Komisija neiesniedza nekādus datus vai pierādījumus, kas attiektos uz pašas [Komisijas] veiktu novērtējumu attiecībā uz niķeļa karbonātu raksturīgām īpašībām, izņemot vienīgi pētījumu par akūto perorālo toksicitāti, kurš jau bija izmantots, veicot tīrā niķeļa karbonāta iepriekšējo klasifikāciju.

89 Turklāt šim nolūkam izmantojot paziņojumu par atkāpi, Komisija pārkāpa tiesiskās paļāvības aizsardzības principu. Prasītājas varēja likumīgi sagaidīt, ka ziņas, kuras tās sniedza saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, netiks izmantotas nelabvēlīgākām klasifikācijām saskaņā ar Direktīvu 67/548 un ka, lai klasificētu niķeļa karbonātus, Komisija veiks pati savu šo vielu raksturīgo īpašību bīstamības zinātnisko novērtējumu atbilstīgi minētās direktīvas VI pielikuma 4. pantam.

90 Visbeidzot prasītājas uzskata, ka apstrīdētais "lēmums" ir ne tikai apstrīdētās direktīvas neatņemama sastāvdaļa, bet arī rada autonomas juridiskās sekas. Tādējādi ir iespējams, ka trešās puses, piemēram, niķeļa karbonātu izmantotāji, uzskatīs prasītājas par atbildīgām saistībā ar paziņojuma par atkāpi negatīvo ietekmi, tostarp uz citu, mazāk šķīstošu niķeļa savienojumu jaunākajām klasifikācijām.

91 Šajā sakarā *Nickel Institute* precizē pēc būtības, ka paziņojumam par atkāpi bija un joprojām ir nopietna ietekme uz tās dalībuzņēmumiem, tādēļ ka tā izmantošana ietek-

mē arī citas niķeļa vielas, kuras tie ražo, importē un lieto. Tādējādi tieši šā paziņojuma un apstrīdēto klasifikāciju dēļ Komisijas 2009. gada 15. janvāra Direktīvā 2009/2/EK, ar ko, pielāgojot tehnikas attīstībai, 31. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK (OV L 11, 6. lpp.), niķeļa hidroksikarbonāts, niķeļa dihidroksīds un vēl 16 vielas, kas ir vāji šķīstoši niķeļa derivāti, tika klasificētas kā "kancerogēnas cilvēkam", neveicot to raksturīgo īpašību vai spējas izraisīt vēzi, vai citas šo vielu ietekmes uz cilvēka veselību neatkarīgu novērtējumu.

92 Visbeidzot prasītājas, kuras atbalsta *Nickel Institute*, apstrīd faktu, ka to prasība ir kļuvusi nepamatota sakarā ar Direktīvas 67/548 I pielikuma atcelšanu saskaņā ar Regulas Nr. 1272/2008 55. panta 11. punktu.

Vispārējās tiesas vērtējums

— Par iespējamā "lēmuma" pamatot apstrīdētās klasifikācijas ar paziņojumu par atkāpi atcelšanas pieprasījuma pieņemamību

93 Attiecībā uz prasības pieņemamību saistībā ar iespējamo "lēmumu" pamatot apstrīdētās klasifikācijas ar paziņojumu par iebildi, pietiek ar secinājumu, kā to norāda Komisija, ka, pat pieņemot, ka šāds "lēmums" pastāv, tas būtu tikai starpposma vai sagatavošanas akts Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūras, kas noslēdzās ar šīm klasifikācijām, ietvaros. Šāds akts kā tāds nevar būt prasības atcelt

tiesību aktu priekšmets EKL 230. panta izpratnē, jo tas neradītu saistošas juridiskas sekas, kas varētu ietekmēt prasītāju intereses, būtiski mainot to tiesisko stāvokli (šajā ziņā skat. Tiesas 2009. gada 17. marta rīkojumu lietā C-251/08 P *Ayyanarsamy*/Komisija un Vācija, Krājumā nav publicēts, 14. punkts un tajā minētā judikatūra; iepriekš 83. punktā minētais 2005. gada 14. decembra rīkojums lietā *Arizona Chemical* u.c./Komisija, 55. un nākamie punkti).

94 Uz iespējamām nelikumībām, kas pieļautas šādā sagatavošanas aktā, ir jānorāda, pamatojot prasību, kas celta pret galīgo aktu, kuram tas ir sagatavošanas posms (šajā ziņā skat. Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedumu lietā 60/81 *IBM*/Komisija, *Recueil*, 2639. lpp., 12. punkts). Tādējādi šāda "lēmuma" likumību var apšaubīt vienīgi pakārtoti, pamatojot prasību, kas celta par aktiem, ar kuriem izbeigta procedūra (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2009. gada 8. jūnija spriedumu lietā T-498/07 P *Krcova*/Tiesa, Krājumā-CDL vēl nav publicēts, 55. un 56. punkts), šajā gadījumā pret apstrīdētajiem aktiem.

95 Tādēļ ir jāpārbauda, vai saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu apstrīdētās klasifikācijas, kas parādās apstrīdētajos aktos, prasītājas skar individuāli.

— Par apstrīdēto aktu daļējas atcelšanas pieprasījuma pieņemamību

96 Apstrīdētie akti, tostarp apstrīdētās klasifikācijas, ir vispārējas, jo tās ir piemērojamas situācijām, kas noteiktas objektīvi, radot juridiskas sekas attiecībā uz personu kate-

goriju, kas paredzēta vispārīgi un abstrakti, t.i., attiecībā uz fiziskām un juridiskām personām, kuras ražo un/vai tirgo attiecīgās vielas. Tomēr fakts, ka norma pēc sava rakstura un piemērojamības ir vispārēja, jo tā ir piemērojama visiem ieinteresētajiem uzņēmējiem, nenoliedz, ka tā dažus no tiem var skart individuāli (Tiesas 2009. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-362/06 P *Sahlstedt* u.c./Komisija, Krājums, I-2903. lpp., 29. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 10. septembra rīkojums lietā T-223/01 *Japan Tobacco* un *JT International*/Parlaments un Padome, *Recueil*, II-3259. lpp., 29. punkts, un 2003. gada 30. aprīļa rīkojums lietā T-154/02 *Villiger Söhne*/Padome, *Recueil*, II-1921. lpp, 40. punkts; šajā ziņā skat. arī Tiesas 1994. gada 18. maija spriedumu lietā C-309/89 *Codorníu*/Padome, *Recueil*, I-1853. lpp., 19. punkts).

97 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē persona, kas nav akta adresāts, ir uzskatāma par individuāli skartu vienīgi tad, ja šis akts to ietekmē noteiktu tai raksturīgu īpašību dēļ vai faktiskās situācijas, kas tai ir īpaša, salīdzinot ar citām personām, dēļ un tādā veidā padara to līdzvērtīgu akta adresātiem (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197., 223. lpp., un Tiesas 2009. gada 26. novembra rīkojums lietā C-444/08 P *Região autónoma dos Açores*/Padome, Krājumā nav publicēts, 36. punkts).

98 Turklāt, tā kā lēmums ietekmē personu grupu, kas ir identificēta vai identificējama akta pieņemšanas brīdī, un, ņemot vērā šīs grupas locekļus raksturojošus kritērijus, šis akts var šīs personas skart individuāli, jo tās pieder pie ierobežota uzņēmēju loka (Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 60. punkts; 2008. gada 13. marta spriedums lietā C-125/06 P Komisija/*Infront WM*, Krājums, I-1451. lpp, 71. punkts, un iepriekš 96. punktā minētais spriedums lietā *Sahlstedt* u.c./Komisija, 30. punkts).

99 Tomēr iespēja ar lielāku vai mazāku precizitāti noteikt to tiesību subjektu skaitu vai pat identitāti, uz kuriem pasākums ir attiecināms, nekādā gadījumā nenozīmē, ka šis pasākums skar šos subjektus individuāli, ja ir skaidrs, ka šis pasākums ir piemērojams objektīvām tiesiskām vai faktiskām situācijām, kas paredzētas attiecīgajā tiesību aktā (iepriekš 96. punktā minētais spriedums lietā *Sahlstedt* u.c./Komisija, 31. punkts; Tiesas 2008. gada 8. aprīļa rīkojums lietā C-503/07 P *Saint-Gobain Glass Deutschland*/Komisija, Krājums, I-2217. lpp., 70. punkts).

100 Šī apstrīdēto aktu atcelšanas pieprasījuma pieņemamība ir jāpārbauda saistībā ar šiem principiem.

101 Pamatojot savu tēzi, saskaņā ar kuru apstrīdētās klasifikācijas tās skar individuāli, prasītājas uzskata pēc būtības, ka, pirmkārt, tās ar vēl divām sabiedrībām, kas pārdod niķeļa karbonātus, veido ierobežotu uzņēmēju loku, kuri, pamatojoties uz kopīgu nolīgumu, risku novērtēšanas procedūras ietvaros saskaņā ar Regulu Nr. 793/93 kopā ir iesnieguši paziņojumu par atkāpi, kuras saturu Komisija ir nelikumīgi izmantojusi, lai veiktu apstrīdēto klasifikāciju. Otrkārt, prasītājām saskaņā ar minēto regulu ir īpašas procesuālās garantijas, kas *de facto* ir piemērojamas procedūrai, kura noslēdzās ar apstrīdētās direktīvas pieņemšanu. Treškārt, Komisija pārkāpa prasītāju procesuālās tiesības, it īpaši to tiesības būt uzklausītām, nekonsultējoties ar tām, pirms tā paziņojumu par atkāpi izmantoja tādiem mērķiem, kuriem tas nebija paredzēts. Ceturtkārt, sarunās ar *DEPA* un *ECB* par šo vielu radīto risku novērtējumu saskaņā ar Regulu Nr. 793/93 *Norilsk Nickel* ir individualizēta kā niķeļa karbonātu nozares pārstāve. Piektkārt, apstrīdētās klasifikācijas individuāli skar prasītājas tādēļ, ka tās ir aktīvi piedalījušās risku novērtēšanas procedūrās, kas noslēdzās ar šīm klasifikācijām.

102 Pirmkārt, ir jāpārbauda, vai prasītājām ir skaidri garantētas procesuālās tiesības tās procedūras ietvaros, kura noslēdzās ar apstrīdētajām klasifikācijām, kas varētu tās individualizēt kā adresātes, jo šis ir to galvenais arguments.

103 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka tas, ka persona ir iesaistīta Savienības akta pieņemšanas procesā, to individualizē saistībā ar konkrēto aktu tikai tādā gadījumā, ja Savienības tiesiskajā regulējumā šai personai ir paredzētas procesuālas garantijas. Tāpēc, tiklīdz Savienības tiesību akti uzliek pienākumu lēmuma pieņemšanas procesā ievērot procedūru, kuras ietvaros fiziska vai juridiska persona var pieprasīt tai piešķirt kādas tiesības, tostarp īpašu juridisko stāvokli, ko tā iegūst, to individualizē EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē (skat. 2009. gada 17. februāra rīkojumu lietā C-483/07 P *Galileo Lebensmittel*/Komisija, Krājums, I-959. lpp., 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

104 Ir jāprecizē, ka šādu individualizēšanu var atzīt tikai tādā gadījumā, ja minētās procesuālās garantijas ir paredzētas piemērojamajos noteikumos (šajā ziņā skat. Tiesas 2004. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-263/02 P Komisija/*Jégo-Quéré*, *Recueil*, I-3425. lpp., 47. punkts; Tiesas 2006. gada 8. decembra rīkojumu lietā C-368/05 P *Polyelectrolyte Producers Group*/Komisija un Padome, Krājumā nav publicēts, 58. punkts, un iepriekš 103. punktā minēto spriedumu lietā *Galileo Lebensmittel*/Komisija, 46. un 54. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. septembra spriedumi lietā T-13/99 *Pfizer Animal Health*/Padome, *Recueil*, II-3305. lpp., 101. punkts, un lietā T-70/99 *Alpharma*/Padome, *Recueil*, II-3495. lpp., 93. punkts). Tātad no judikatūras izriet, ka prasītāja aktīva piedalīšanās procedūrā, it īpaši, ja tā paredzēta vispārēju aktu pieņemšanai, ir uzskatāma par individualizējošu vienīgi tādā gadījumā, ja šī piedalīšanās piešķir procesuālās garantijas (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 30. janvāra rīkojumu lietā T-215/00 *La Conqueste*/Komisija, *Recueil*, II-181. lpp., 42. un 43. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2005. gada 14. decembra rīkojumu iepriekš 83. punktā minētajā lietā *Arizona Chemical* u.c./Komisija, 73. punkts).

105 Tomēr var konstatēt, ka arī pašas prasītājas atzīst, ka tām nav šādu procesuālo garantiju saskaņā ar Direktīvu 67/548 vai Regulu Nr. 1272/2008, kas pamatotu to prasības pieņemamību.

106 Attiecībā uz apstrīdēto direktīvu ir jāatgādina, ka Reglamentā, kas nosaka tās pieņemšanas procesu, it īpaši Direktīvas 67/548 VI pielikuma 4.1.2.–4.1.5. punktā nav paredzētas šādas garantijas par labu uzņēmējiem, kurus varētu ietekmēt Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūras rezultāts (šajā ziņā skat. iepriekš 83. punktā minēto 2005. gada 14. decembra rīkojumu lietā *Arizona Chemical* u.c./Komisija, 72.–80. punkts un tajos minētā judikatūra).

107 Tas pats izriet no Regulas Nr. 1272/2008 noteikumiem, it īpaši 53. panta 1. punkta un 54. panta 3. punkta, skatot kopā ar Lēmuma 1999/468 5.a panta 1.–4. punktu (skat. šī rīkojuma 20.–22. punktu), kas pārvalda apstrīdētās regulas pieņemšanu. Šis atzinums nav apstrīdams arī ar faktu, ka Regulas Nr. 1272/2008 37. panta (skat. šī rīkojuma 19. punktu) 2.–4. punktā ir paredzētas ražotāju, importētāju vai pakārtoto lietotāju tiesības iesniegt *ECHA* vielas harmonizētās klasificēšanas un marķēšanas priekšlikumu un pēc apsvērumu formulēšanas saņemt *ECHA* risku novērtēšanas komitejas atzinumu. Iespējamās procesuālās garantijas, kas paredzētas Regulas Nr. 1272/2008 37. pantā, ir piemērojamas vienīgi saskaņā ar hipotēzi, ka šādu priekšlikumu ir iesniegusi valsts iestāde vai ražotājs, importētājs vai pakārtotais lietotājs, bet šajā gadījumā tā nav noticis.

108 Ņemot vērā, ka prasītājas minēja savu procesuālo statusu saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, ir jāatgādina, ka, protams, šīs regulas 6.–10. pantā ir paredzētas specifiskas

procesuālās tiesības un pienākumi (skat. šī rīkojuma 23.–28. punktu), kas ietver ieinteresēto uzņēmēju aktīvu piedalīšanos risku novērtēšanas procedūrā, lai sagatavotu attiecīgo vielu prioritāro sarakstu un iespējamos priekšlikumus par stratēģiju un pasākumiem apzināto risku ierobežošanai. Ir skaidrs, ka, pirmkārt, Regulas Nr. 793/93 noteikumi nav piemērojami tādas vielas klasifikācijas procedūrai, kas ir bīstama viela, un, otrkārt, ka niķeļa karbonātu risku novērtēšanas procedūra, kas atšķiras no tās, kura noslēdzās ar apstrīdētajām klasifikācijām saskaņā ar tās pašas regulas 11. panta 2. punktu, sakrita ar šo vielu iekļaušanu prioritāro vielu ceturtajā sarakstā saskaņā ar Regulu Nr. 2364/2000 (skat. šī rīkojuma 32. punktu). Šo atzinumu apstiprina Regulas Nr. 793/93 11. panta 1.–3. punkts, saskaņā ar kuru, vienīgi pamatojoties uz pabeigtu riska novērtējumu un iespējamu stratēģijas ieteikumu, kas pieņemts atbilstoši minētās regulas 15. pantā noteiktajai komiteju procedūrai, Komisija vajadzības gadījumā var nolemt ierosināt Kopienas pasākumus saskaņā ar Direktīvu 76/769 vai citiem esošiem atbilstīgiem instrumentiem (skat. šī rīkojuma 26. punktu). Ir jākonstatē, ka šie noteikumi nekādā veidā neprecizē apstākļus, kādos ir iespējams, ka risku novērtēšanas rezultāts vai iespējamais stratēģijas ierosinājums radīs priekšlikumu par attiecīgās vielas klasifikāciju saskaņā ar Direktīvu 67/548 vai saskaņā ar Regulu Nr. 1272/2008, kas pierāda risku novērtēšanas procedūras autonomiju attiecībā pret vielas klasifikāciju par bīstamu vielu.

109 Iepriekš minētie Regulas Nr. 793/93 noteikumi neparedz procesuālās garantijas, kas piemērojamas, klasificējot vielu kā bīstamu vielu saskaņā ar Direktīvu 67/548 vai Regulu Nr. 1272/2008. Tāpat tie neizveido saikni starp vielas risku novērtēšanas procedūru un to, kas paredzēta, klasificējot vielu kā bīstamu vielu, ļaujot secināt, ka pro-

cesuālās garantijas, kas paredzētas Regulā Nr. 793/93, ir piemērojamas, pat ja tas tā ir tikai *de facto*, kā to norāda prasītājas, šīs pēdējās procedūras ietvaros.

110 Tādējādi ir noraidāms arguments, saskaņā ar kuru šīs procesuālās garantijas un to īstenošana risku novērtēšanas procedūrā ir tādas, kas individualizē prasītājas attiecībā uz apstrīdētajām klasifikācijām, jo tās neizveidoja risku novērtēšanas procedūrā saskaņā ar Regulu Nr. 793/93, bet gan ar attiecīgām atšķirīgām Direktīvas 67/548 un Regulas Nr. 1272/2008 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūrām, kuru ietvaros prasītājām nav šādu garantiju.

111 Turklāt, ja nav procesuālās garantijas, kas saistīta ar iepriekš minētajām procedūrām, nav pieņemams arguments, saskaņā ar kuru prasītājas tiek individualizētas tādēļ, ka tās ir aktīvi piedalījušās niķeļa karbonātu radīto risku novērtēšanas procedūrā. Tāpat ir noraidāma tēze, saskaņā ar kuru procedūras pielāgošanas tehnikas attīstībai ir salīdzināmas ar citām administratīvām procedūrām, piemēram, konkurences, valsts atbalsta un dempinga jomā, kuru ietvaros individuālu vai vispārēju aktu pieņemšanas nolūkā ir jāgarantē un jāievēro noteiktas aizsardzības tiesības, kuras ir skaidri paredzētas noteikumos (šajā ziņā skat. iepriekš 83. punktā minēto 2005. gada 14. decembra rīkojumu lietā *Arizona Chemical* u.c./Komisija, 58. un 74. punkts un tajos minētā judikatūra), kas tieši uz šo gadījumu neattiecas.

112 Otrkārt, prasītājas nenorāda, ka procedūras, kas noslēdzās ar apstrīdēto aktu pieņemšanu, ietvaros *Norilsk Nickel* darbojās kā niķeļa nozares pārstāve un galvenā sarunu ve-

dēja, līdzīgi kā risku novērtēšanas procedūras ietvaros, saskaņā ar Regulu Nr. 793/93. Turklāt no apsvērumiem, kas norādīti šī rīkojuma 105.–111. punktā, izriet, ka šādas tiesības pēdējās procedūras laikā, pieņemot, ka tādas bija, nav obligāti attiecināmas uz procedūrām Direktīvas 67/548 un Regulas Nr. 1272/2008 pielāgošanai tehnikas attīstībai. Tādēļ *Norilsk Nickel* nav uzskatāma par individualizējamu sakarā ar šīm tiesībām attiecībā uz apstrīdētajām klasifikācijām, pat bez vajadzības pārbaudīt, vai attiecībā uz tās piedalīšanos vienīgajā risku novērtēšanas procedūrā tā varētu būt izpildījusi individualizējošos kritērijus, kas atzīti iepriekš 85. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Kwekerij van der Kooy* u.c./Komisija (20.–24. punkts) un iepriekš 85. punktā minētajā spriedumā lietā *CIRFS* u.c./Komisija (29. un 30. punkts).

113 Treškārt, prasītājām nav izdevies pierādīt, ka pastāv tiesības būt uzklausītām, kuras Komisija it kā esot pārkāpusi tādēļ, ka tā nav ar tām konsultējusies, pirms izmantoja paziņojumu par atkāpi ārpus risku novērtēšanas procedūras un/vai citiem mērķiem (skat. šī rīkojuma 84. punktu). Patiesībā ne Regulas Nr. 793/93 9. panta 1. un 3. punkts, ne 10. panta 1. punkts, ne 11. panta 1.–3. punkts neparedz šādas tiesības pēc tam, kad ražotāji un importētāji ir iesnieguši pieprasījumu par atbrīvojumu no jebkādām papildu pārbaudēm, un pēc tam, kad šāds pieprasījums ir pieņemts. Turklāt prasītājas neapgalvo, ka paziņojumā par atkāpi būtu iekļauti konfidenciāli elementi tās pašas regulas 16. panta 1. punkta izpratnē, kuri Komisijai būtu jāaizsargā. Šajā sakarā ir arī jāatgādina, ka būtībā ne vispārēju aktu izstrādes process, ne pati šo aktu būtība saskaņā ar Savienības tiesību vispārējiem principiem nenosaka tādas tiesības, kā būt uzklausītiem, kā arī neparedz skarto personu piedalīšanos, jo viņu intereses pārstāv politiskās institūcijas, kuras ir pilnvarotas pieņemt šos aktus (skat. iepriekš 83. punktā minēto 2005. gada 14. decembra rīkojumu lietā *Arizona Chemical* u.c./Komisija, 73. punkts un tajā minētā judikatūra). Katrā ziņā, pat pieņemot, ka procedūras, kas noslēdzās ar apstrīdētajām klasifikācijām, ietvaros Komisija pamatojās uz paziņojumu par atkāpi tādā izpratnē, kādu norādīja prasītājas, no šī rīkojuma 103. un 104. punktā minētās judikatūras izriet, ka, ņemot vērā bīstamo vielu klasifikācijas procedūras autonomiju attiecībā uz noteiktu vielu risku novērtēšanu, un to, ka šajā gadījumā nepastāv procesuālas tiesības, kuras skaidri garantētu piemērojamie tiesību akti, prasītājas, pamatojoties uz savām tiesībām celt prasību pret apstrīdētajām

klasifikācijām, nevar izmantot procesuālo garantiju, kas saistīta tikai ar procedūru attiecībā uz risku novērtēšanu.

114 Ceturtkārt, ir jāpārbauda, vai nolīgums starp prasītājām, *PCF* un *Königswarter* par paziņojumu par atkāpi, kā arī šā paziņojuma esamība un tas, ka Komisija to izmantoja, varētu tās individualizēt kā uzņēmējas, kas veido daļu no ierobežota loka šī rīkojuma 98. punktā minētās judikatūras izpratnē.

115 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka prasītājas neapgalvo, ka tās būtu vienīgie uzņēmumi, kas ražo un pārdod niķeļa karbonātus, kurus ietekmē apstrīdētās klasifikācijas.

116 Ir skaidrs, ka, pirmkārt, prasītājas un pārējie divi uzņēmēji, kas parakstīja paziņojumu par atkāpi, bija vienīgie, kas aktīvi piedalījās niķeļa karbonātu radīto risku novērtēšanā, otrkārt, *DEPA* šo paziņojumu izmantoja, pamatojot savu pēdējo priekšlikumu niķeļa karbonātus klasificēt kā bīstamas vielas saskaņā ar Direktīvu 67/548. Turklāt atšķirībā no citiem potenciāli skartajiem niķeļa nozares uzņēmējiem šie četri uzņēmēji bija skaidri identificējami, tātad tos identificēja instances, kurām bija pienākums pārbaudīt un apspriest šo klasificēšanas priekšlikumu un pieņemt par to galīgo lēmumu.

117 Tomēr ir jāuzskata, ka šie elementi nav pietiekami, lai individualizētu prasītājas saistībā ar apstrīdētajām klasifikācijām.

118 Tādēļ ir jānorāda, ka kopīgi iesniegts paziņojums par atkāpi nerada šiem uzņēmējiem ne iegūtas, ne subjektīvas tiesības, jo šis paziņojums no to puses ir vienīgi pieprasījums, kas formulēts saskaņā ar Regulas Nr. 793/93 9. panta 3. punktu, lai tos atbrīvo no noteiktām papildu pārbaudēm saistībā ar attiecīgās vielas risku novērtējumu. Tādējādi šis apstāklis nav tāds šiem uzņēmējiem raksturīgs rādītājs, kuru varētu salīdzināt ar tādu subjektu, kuram ir agrāk piešķirtas ekskluzīvas tiesības pārraidīt sabiedrībai ļoti svarīgu sporta pasākumu, kā lietā, kurā pasludināts iepriekš 98. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Infront WM* (73.-77. punkts), ar subjektu, kuram ir noslēgts līgums pirms apstrīdētā pasākuma veikšanas, kā tas bija Tiesas 1985. gada 17. janvāra spriedumā lietā 11/82 *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija (*Recueil*, 207. lpp., 31. punkts), vai ar īpašas piemērošanas statusa īpašnieka stāvokli saistībā ar valsts vienošanos, kas noslēgta, pamatojoties uz atbalsta režīmu, kas aplūkots lietā, kurā pasludināts iepriekš 98. punktā minētais spriedums apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija (59.–63. punkts).

119 Turklāt šajā judikatūrā šo īpašo statusu individualizējošais raksturs ir atzīts tikai izņēmuma kārtā, tādēļ ka apstrīdētie pasākumi bija paredzēti tieši tāpēc, lai ietekmētu šo iepriekš paredzēto tiesību darbības jomu un īstenošanu, par kuru pastāvēšanu kompetentās iestādes zināja iepriekš vai kuru īpašnieki bija skaidri identificējami (šajā ziņā skat. iepriekš 118. punktā minēto spriedumu lietā *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija, 31. punkts; iepriekš 98. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija, 63. punkts; iepriekš 98. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Infront WM*, 72. un 76. punkts, un iepriekš 103. punktā minēto rīkojumu lietā *Galileo Lebensmittel*/Komisija, 46. punkts; Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. septembra rīkojumu lietā T-213/02 *SNF*/Komisija, Krājums, II-3047. lpp., 68.–70. punkts).

120 Šajā gadījumā prasītājas nevar izmantot iepriekš pastāvošas tiesības, kuras varētu ietekmēt apstrīdētās klasifikācijas, un tādēļ tās nav uzskatāmas par tādām, kas ir īpaši skartas, salīdzinot ar citiem potenciāli skartiem uzņēmējiem, jo paziņojums par atkāpi nav pielīdzināms šādām tiesībām. Tādējādi pati iespēja apstrīdēto aktu pieņemšanas brīdī, pateicoties paziņojumam par atkāpi, noteikt dažu uzņēmēju, kuriem tas

piemērojams, skaitu un identitāti, vēl nenozīmē, ka šie akti tos skar individuāli, tādēļ tas piemērojams objektīvām tiesiskām vai faktiskām situācijām, kas paredzētas attiecīgajos tiesību aktos (skat. šī rīkojuma 99. punktu), t.i., saskaņā ar viņu niķeļa karbonātu ražotāju vai tirgotāju statusu. Tādēļ pat attiecībā uz šo deklarāciju apstrīdētie akti prasītājas skar tāpat kā visus citus uzņēmējus, kuri, šobrīd vai potenciāli, atrodas identiskā situācijā, t.i., ražo un/vai tirgo niķeļa karbonātus.

121 No minētā izriet, ka prasītājas kļūdaini apgalvo, ka apstrīdētās klasifikācijas tās skar individuāli.

122 Tādēļ prasība par apstrīdēto aktu daļēju atcelšanu ir noraidāma kā nepieņemama.

123 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus un pat nelemjot par pieprasījumu par to, ka nav pamata pieņemt lēmumu par prasību par apstrīdētās direktīvas daļēju atcelšanu, prasība ir pilnībā noraidāma kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

124 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

125 Atbilstoši šā paša Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādēļ Dānijas Karaliste savus izdevumus sedz pati.

126 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai Vispārējā tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām. Šajā gadījuma *Nickel Institute*, kas iestājusies lietā prasītāju atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (virspalāta)

izdod rīkojumu:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) *Norilsk Nickel Harjavalta Oy* un *Umicore SA/NV* sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Dānijas Karaliste un *Nickel Institute* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Luksemburgā, 2010. gada 7. septembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
M. Jaeger

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas ..... II - 3965

EK līguma un LESD noteikumi ..... II - 3965

Direktīva 67/548 ..... II - 3966

Direktīvas 67/548 pielāgošanas tehnikas attīstībai procedūra ..... II - 3969

Direktīvas 67/548 atcelšana, grozīšana un daļēja aizstāšana ar Regulu Nr. 1272/2008 ..... II - 3970

Regula (EEK) Nr. 793/93 un Regula (EK) Nr. 1907/2006 ..... II - 3975

Tiesvedības rašanās fakti ..... II - 3978

Prasītājas un attiecīgās vielas ..... II - 3978

Procedūra, kas attiecas uz niķeļa karbonātu radīto risku novērtēšanu ..... II - 3978

Procedūra, kas noslēgusies ar apstrīdēto klasifikāciju pieņemšanu ..... II - 3980

Process un lietas dalībnieku prasījumi ..... II - 3987

Juridiskais pamatojums ..... II - 3991

Par LESD 263. panta ceturtās daļas piemērojamību ..... II - 3991

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 3991

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 3992

Par šīs prasības pieņemamību ..... II - 3995

Lietas dalībnieku argumenti ..... II - 3995

Vispārējās tiesas vērtējums ..... II - 4001

— Par iespējamā "lēmuma" pamatot apstrīdētās klasifikācijas ar paziņojumu par atkāpi atcelšanas pieprasījuma pieņemamību ..... II - 4001

— Par apstrīdēto aktu daļējas atcelšanas pieprasījuma pieņemamību ..... II - 4002

Par tiesāšanās izdevumiem ..... II - 4012